

Om Hösten Död

Siebenbürgen

En natt jag vandrade i skogen
Avmagrad, blek och tård
Omsluten av ett mörker och en stillhet
Så tyst och förundransvärd

Den natten jag lämnade livet
Den existens som jag aldrig har ägt
Många tysta månklera nätter
Detta självmord jag övervägt

Skymningen färgar himlen röd
I skogen jag vilar, om hösten död

När solens första sken långsamt
Kysser skogens lövbeströda jord
Bildas en dunkel stämning
Som ej kan beskrivas med ord

Stillsam är denna tavla
Tills den uppväcks av höstregnets fall
På den fuktiga marken jag vilar
En skepnad så vit och kall